

Så er der den der med kun at give børnecheck til de to første børn. Først og fremmest er jeg stik imod det, men den giver mig sådan en underholdende tanke om, hvordan man skal administrere det. Er det hver kvinde, der kan få til to børn, eller er det hver mand, eller er det, hver gang man starter et nyt parforhold? Hvis nu det er til hver kvinde, og hun så har opbrugt sin kvote, så vil hun jo ikke være så meget værd i det næste parforhold, som hvis hun ikke havde opbrugt sin kvote. Kunne man forestille sig, ligesom når vi snakker fiskeri, at det så er noget med omsættelige børnekvoter? Jeg synes, den idé virkelig giver anledning til meget.

Så har jeg i øvrigt kaldt det en halv kineser. I Kina har de børnebegrænsning på én, og det her må så være en halv kineser, når det er to. Jeg synes i hvert fald, den er morsom.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det lyder ret indviklet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at Dansk Folkeparti ikke har skiftet holdning siden valgkampen og stadig ønsker at være den sociale garant. Det lyder jo meget positivt.

Betyder det så, at Dansk Folkeparti vil stemme nej til finansloven, såfremt regeringen holder fast i satspuljenedskæringer for pensionister? Betyder det, at man vil stemme nej, hvis den holder fast i at stjæle pengene fra lejerne, stjæle pengene fra Den Sociale Pensionsfond, som den lægger op til? Betyder det, at man stemmer nej, hvis regeringen holder fast i at forringe arbejdsmiljøet, hvis den holder fast i at skære på universiteterne? Betyder det det? Eller er Dansk Folkeparti kun så sociale, som Venstre tillader det?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skylder hr. Ole Stavad et svar fra tidligere på uddannelsesområdet. Jeg tror faktisk, hr. Ole Stavad har hørt rigtigt. I forhold til daghøjskoler og aftenskoler har vi ikke den samme bekymring som i forhold til handelsskoler, i forhold til de tekniske skoler, i forhold til de videregående uddannelser.

Det er også derfor, vi siger, at det, det går ud på for os, er at undgå den automatiske grønthøstermetode og at gå ind og kigge på de enkelte

områder. Det synes vi er langt mere sagligt end at komme i en situation som den, der nu er foreslået i regeringens finanslovsforslag, som vi kan være uenige i. Men det er altså svaret til hr. Ole Stavad.

Så må jeg sige til hr. Ole Sohn omkring SP-ordningen, som spørger til, hvad vores inderste ønske er, at vores inderste ønske er at få en ordning, der startede som en midlertidig ordning, afskaffet. Alt andet bør være uhørt. Man sælger en tvangsordning til befolkningen og siger, det er en midlertidig ordning, og så findes der politisk flertal bl.a. med hr. Ole Sohn for at lave ordningen permanent. Jeg synes da, hr. Ole Sohn skulle granske sin hukommelse lidt og tænke på, hvad det er for et samfund, hvor man går ud og siger, at nu laver vi en midlertidig tvangsforanstaltning, men den skal kun være midlertidig, og så laver man den bare efterfølgende permanent.

En anden diskussion – det er fuldstændig rigtigt, hvad hr. Ole Sohn påpeger – er så, om det er pension eller skat. Hvis det er pension, skal der selvfølgelig være sammenhæng mellem indbetalinger og udbetalinger, og så bestemmer man også selv, hvor man vil placere sine midler, og det kan man ikke i den nuværende ordning. Så der er jo en hel del at tale om på det her område også i forhold til det, regeringen har stillet forslag om.

Til hr. Ole M. Nielsen: Det eneste svar, der vel seriøst er at give hr. Ole M. Nielsen, er, at det er noget ganske nyt, hvis man som kristelig kun mener, man får børn, hvis man får børnecheck. Den sammenhæng gjorde hr. Ole M. Nielsen sig jo skyldig i. Den sammenhæng føler vi i hvert fald ikke der er. Den opfattelse har vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi tror nu, der er andre ting, der gør sig gældende, og tak for det.

Så til fru Rosenkrantz-Theil: Jeg er ikke sikker på, at alle Venstrefolk i den nuværende situation lige efter at have hørt mit ordførerindlæg synes, jeg bare har lavet afskrift af deres. Jeg tror også, det står ganske klart for alle dem, der har lyttet til debatten og til de foregående dages meldinger om vores ønsker i forhold til finansloven, at vi ikke lægger os fladt ned for det, regeringen har foreslået.

Vi har vores ønsker til finansloven. Dem har jeg klart gjort rede for. Vi vil kæmpe for vores ønsker i de forhandlinger, der bliver. Hvor langt vi når, må vi jo se, og det står vi så til regnskab for i en efterfølgende debat her i Folketingsssalen.